Хлющать дощі — і тут, і вдалині.
Громи стоять, як вартові, над ними.
Щовечора лягає спати ніч
під мокрими кущами горобини.

На неї блима чорним оком птах,
немовби то не око, а безодня.
І зайчик іспросоння запитав:
— Ти, мабуть, змерзла,
що така холодна?